

[Samuelson.]

temmelig langt ud, der er ikke altid Fisk at faa; paa Fyllasbanke, og saa skal man enten længere sydpaa eller nordpaa, saa Sejladser for de færøske Fiskerbaade fra Færingehavn bliver meget lang. Forholdet er betydelig anderledes med Hensyn til Tovkussakhavnen; den ligger noget nærmere ved den Grænse, som er trukket for Færingers Ret til at drive Fiskeri, og derfor egner denne Havn sig bedre til Fiskeri med Baad end Færingehavnen. Det er meddelt mig af Embedsmænd i Grønlands Styrelse, at de Færinger, der har haft Lov til at drive Baadfiskeri fra Færingehavnen, aldrig har givet Grund til Klage, og jeg føler mig derfor forvisset om, at hvis man nu skulde give nogle færøske Baadelav Ret til at drive Fiskeri med Baad fra Færingehavn, vil man kunne finde Mænd, som vil udføre deres Arbejde uden at tilsidesætte de Hensyn, som man skylder de for Grønland gældende Love og Anordninger.

Jeg misunder ikke de Udlændinge den Ret, de nu faar til at benytte Færingehavnen. Men jeg har tidligere udtalt fra denne Talerstol, at jeg ikke med nogen større Glæde imødesaa det Tidspunkt, da Færinger maatte dele Færingehavnen med Udlændinge, og jeg ser stadig saaledes paa det.

Jeg glæder mig over, at der nu skal etableres Havnefyrt i Færingehavn, forhaabentlig et mere fyldestgørende end det Havnefyrt, Færingerne har anlagt og oprettholdt. Jeg glæder mig ligeledes over, at det nye Sygehus, som skal opføres, ogsaa kan komme Færinger til Nytte, over Lægen, der skal ansættes, o. s. v. Det er alt sammen Foranstaltninger, der tidligere fra indenrigsk Side er fremsat Ønske om, og jeg forstaaer det saaledes, at samtlige disse Foranstaltninger træffes for at imødekomme danske Statsborgeres berettigede Ønsker, men at man selvfølgelig ogsaa vil lade de Havnen anløbende Skibe, fremmede Søfolk, nyde godt deraf i det Omfang, de har Brug for.

Med Hensyn til Havnens Aabning for almindelig Trafik skal jeg for øvrigt kun udtale, at Venstre ikke vil modsætte sig dette. Der er, saa vidt jeg ved, ikke ført Forhandling med Partierne om dette vigtige Spørgsmaal før Lovforslagets Fremsættelse. Ansvar for Foranstaltningen maa saaledes blive Udenrigsministerens eller Regeringens.

Medens jeg meget vel forstaaer, at Lovforslaget, for saa vidt angaar Færingehavnens Benyttelse, skal gælde for et 5-Aar, vil jeg meget ønske, at Lovforslagets § 5 skal kunne revideres hvert Aar ligesom nu. Det

sker ikke altid, men Færingerne har dog hidtil hvert Aar haft Lejlighed til at fremføre deres Ønsker. Hvis man nu fastlægger disse Bestemmelser for et 5-Aar, faar man ligefrem Følelsen af, at det ikke nytter noget at fremsætte Ønsker, og dette virker psykisk nedslaaende. Forslaget er i Aar fremsat paa et saa tidligt Tidspunkt, at en virkelig Udvalgsbehandling kan finde Sted. Forskellige andre Spørgsmaal, jeg ogsaa kunde ønske at omtale, vil jeg derfor lade vente indtil Udvalgsbehandlingen. Det egner de sig ogsaa bedre til.

Jeg vil sluttelig give et Par Oplysninger om Grønlandsfiskeriets Betydning for Færøerne. I 5-Aaret 1931—1935 er der fisket saa meget ved Grønland, at det i Saltfisk andrager 38 000 t eller 7 000—8 000 t pr. Aar. Skibene har været deroppe i forskelligt Antal i de Aar, denne Statistik omfatter; nogle Aar har der været forholdsvis faa, andre Aar mange flere, men man vil alligevel af disse Tal kunne se, at det har umaadelig stor Betydning for de færøske Fiskere at have Adgang til at fiske ved Grønlands Kyst, og der er næppe Tvivl om, at Fangsten, for saa vidt man kunde drive Fiskeri mellem de smaa Øer i Skærgaarden, naar Vejret hindrer Fiskeri ude paa Bankerne, vilde kunne sættes meget betydeligt op. Og naar man faar at vide, at et Fiskerskibs Udrustning praktisk talt koster lige meget, hvad enten man fisker noget eller intet eller meget, vil man kunne forstaa, at det vilde have umaadelig stor Betydning, hvis man kunde fordoble Fangsten. Man kunde praktisk talt faa det dobbelte Antal Tons paa Skibene, uden at det kostede mere ud over, hvad Saltet koster. For Øjeblikket kan Færingerne ikke sælge deres Fangst paa Hovedmarkedet, hvor de faar Fisken ordentlig betalt, men maa søge sekundære Markeder, hvor de i bedste Fald ikke opnaar en Pris, der er saa stor som paa det spanske Marked. Jeg ved, at man i alt Fald paa de sekundære Markeder maa nøjes med en Pris, som er 30 pCt. under den spanske Markedspris. Under saadanne Omstændigheder vilde det have umaadelig Betydning for det færøske Fiskeri, om man kunde forøge Fangsten med 50 eller 100 pCt. Og det mener Fiskerne kunde ske, hvis man nogenlunde uindskrænket, men dog ikke inde i Fjordene, kunde drive Fiskeri ved Vestgrønland.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte forskellige Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag og var meget betænkelig ved den Ret, der her indrømmedes fremmede. Jeg forstaaer disse Betænkelig-